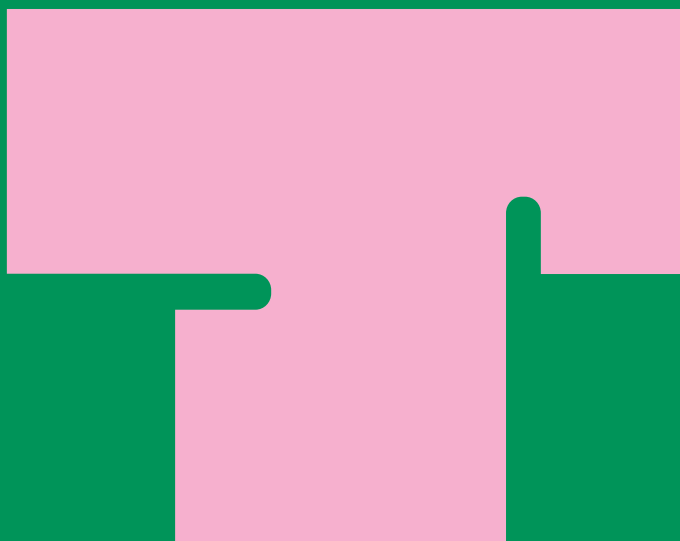
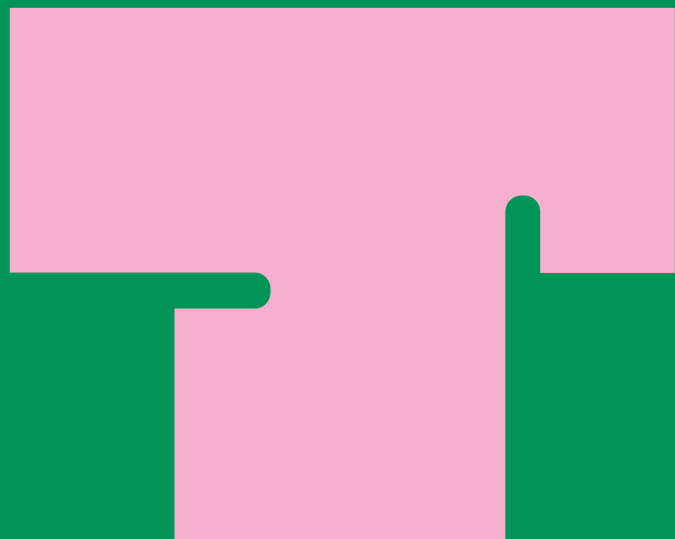

Anem al

Arts escèniques
i musicals

Guia didàctica del programa

Anem al teatre

Arts escèniques i musicals

Triplette

Labú & Cris Clown

Segon cicle d'Educació primària

Curs 2026-2027

**Diputació
Barcelona**

Índex

Presentació	4
Objectius	4
Sinopsi.....	5
Per què treballar l'espectacle a l'escola?	6
Com encaixa l'espectacle en el curriculum?	7
ACTIVITATS	10
01 El clown	11
02 Dinàmiques de mímica 1	13
03 Dinàmiques de mímica 2	15
04 Fem màgia!	16
05 L'escola al revés	18
06 Les rialles aventureres	20
Bibliografia i webgrafia	22
Per saber-ne més	23
Abans de tancar	24

Presentació

Anem al teatre és un programa organitzat per la Diputació de Barcelona i els ajuntaments. Ofereix, en horari escolar, espectacles d'arts escèniques i musicals per l'alumnat de tres a divuit anys que cursen educació infantil (segon cicle), educació primària (primer, segon i tercer cicle) i educació secundària (ESO, batxillerat i cicles formatius de grau mitjà).

Objectius

- Familiaritzar l'alumnat amb les arts escèniques mitjançant el coneixement de la diversitat de propostes teatrals i musicals.
- Contribuir a la creació de nous públics de les arts escèniques i musicals.
- Afavorir el desenvolupament de la sensibilitat artística de l'alumnat.
- Oferir als centres educatius recursos artístics de qualitat vinculats al currículum escolar.
- Garantir un itinerari coherent i complet d'activitats artístiques per a cada nivell educatiu.
- Articular programacions artístiques de qualitat adaptades a les diferents etapes educatives.
- Donar a conèixer els espais escènics del municipi i del seu entorn territorial.
- Reforçar i complementar les polítiques culturals i educatives locals mitjançant la col·laboració entre els àmbits educatiu i cultural.
- Garantir la igualtat d'oportunitats d'accés de tot l'alumnat a l'oferta artística, amb independència del territori.

Sinopsi

® Arian Botey

Triplette

En un banquet imaginari, tres clowns tasten un menú fet de gestos, silencis, rialles, música i poesia.

Els objectes quotidians es transformen, les accions més simples esdevenen joc escènic i l'estranyesa es converteix en bellesa.

Sense necessitat de paraules, l'espectacle parla del plaer de jugar, de compartir, de deixar-se sorprendre i de descobrir que l'humor també pot ser una forma tendra i profunda de mirar el món.

Triplette és, així, un brindis a la vida i a la imaginació.

Durada: 50 minuts

Vídeo

Programa de mà

Per què treballar l'espectacle a l'escola?

La programació de l'Anem al teatre destaca per la qualitat artística i la idoneïtat pedagògica de les obres. Hem analitzat la proposta escènica identificant-ne les potencialitats per treballar amb l'alumnat i com aquestes, no només encaixen en el currículum sinó que també, esdevenen font d'inspiració pel desenvolupament d'activitats pedagògiques.

01. Desenvolupar l'expressió corporal

- Adquirir noves eines d'expressió a través de la gestualitat, la rialla i la destresa en la manipulació d'objectes. L'expressió corporal esdevé una eina fonamental perquè l'alumnat prengui consciència del propi cos i de les seves possibilitats comunicatives.
- Aprendre a projectar idees personals a partir de la tècnica del clown. A través del joc teatral, els infants poden descobrir que una mirada, una pausa, una postura o un moviment petit poden transmetre idees i emocions amb molta força. Aquesta descoberta afavoreix la seguretat personal, la presència escènica, l'escolta del propi cos i el respecte pels ritmes i formes d'expressió dels companys i companyes.

02. Conèixer la poètica de l'univers del clown

- Identificar la poètica i l'humor propis dels clowns. El clown parteix sovint de la fragilitat, de l'error, de la ingenuïtat i de la capacitat de sorprendre's davant les coses més senzilles. Per això el seu llenguatge és especialment proper a la infància: transforma l'equivocació en possibilitat, el ridícul en tendresa i el joc en una forma de coneixement.
- Comprendre la filosofia del clown: comunicar idees amb la mínima expressió. A l'aula, aquesta mirada ajuda a valorar l'error com a part del procés d'aprenentatge, a fomentar l'empatia i a crear un clima de confiança on tothom pot provar, equivocar-se, riure i tornar-ho a intentar.

03. Explorar el teatre de l'absurd com a expressió artística

- Reconèixer l'humor absurd com a recurs escènic i poètic. El teatre de l'absurd convida l'alumnat a qüestionar la lògica habitual i a descobrir que les coses també poden ser pensades d'una altra manera. Aquesta experiència és especialment rica en l'etapa de primària, perquè estimula la imaginació, la flexibilitat mental i la capacitat d'interpretar el món des de punts de vista diversos.
- Experimentar amb el mim com a llenguatge corporal.
- Apropar-se als jocs malabars com a eina d'expressió, coordinació i joc escènic.
- Cultivar la mirada crítica envers la societat i expressar les idees personals mitjançant el teatre.
- Estimular la creativitat i el pensament divergent a partir de situacions inesperades, jocs de repetició, transformació d'objectes i canvis de lògica. Quan un objecte quotidià canvia de funció o una acció es repeteix fins a esdevenir còmica, els infants aprenen que l'art pot transformar la realitat i convertir-la en pregunta, joc i descoberta.
- Afavorir la cooperació, l'escolta i la presa de decisions compartida en la creació de petites escenes col·lectives.

Com encaixa l'espectacle en el curriculum?

El curriculum es fonamenta en sis vectors clau que estableixen un marc que dona identitat a l'acció educativa.

L'espectacle incideix especialment en:

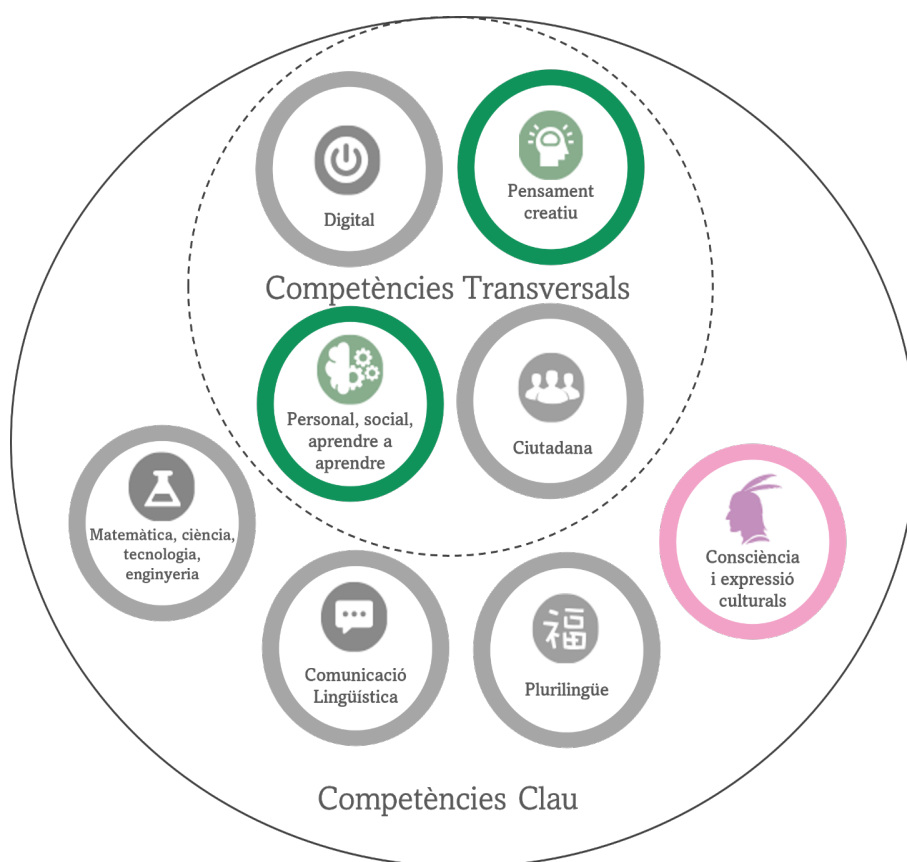
- **Benestar emocional** perquè afavoreix la construcció de la pròpia identitat a partir dels vincles que es generen dins el grup.
- **Enfocament competencial** perquè les activitats proposades suposen un esforç d'aprenentatge per a l'alumnat.
- **Universalitat del currículum** per propiciar la participació en la justa mesura de cada alumne i del grup.
- **Ciutadania democràtica i consciència global** promovent el respecte en la construcció de vincles en el teatre i a l'aula.

Les competències clau s'entenen com un conjunt d'habilitats i coneixements essencials per al desenvolupament integral d'infants i joves. Aquestes competències estan interrelacionades i es desenvolupen a través de diverses experiències d'aprenentatge en diferents contextos.

L'espectacle incideix especialment en les següents competències:

- **Personal, social, aprendre a aprendre:** per la constant interacció dels personatges, elaborant una visió crítica i constructiva del fet social.
- **Consciència i expressió culturals:** perquè apropa la tècnica del teatre de l'absurd i la poètica del clown a l'espectador.
- **Pensament creatiu:** per a expressar i projectar idees de forma innovadora, a partir de l'exercici de la imaginació.

ÀREA. EDUCACIÓ ARTÍSTICA

COMPETÈNCIA #01

Descobrir propostes artístiques de diferents cultures, èpoques i estils, mitjançant la percepció i la vivència, per desenvolupar la curiositat, el respecte i el gaudi.

COMPETÈNCIA #02

Investigar i analitzar diferents manifestacions culturals i artístiques i els seus contextos emprant diversos canals i mitjans d'accés a la informació, per desenvolupar el pensament propi, la identitat cultural i l'esperit crític.

COMPETÈNCIA #03

Experimentar i crear amb les possibilitats del so, la imatge, el cos i els mitjans digitals i multimodals, mitjançant activitats i experiències que incorporin l'aprenentatge autoregulat per expressar i comunicar coneixements, idees, sentiments i emocions.

COMPETÈNCIA #04

Dissenyar, elaborar i difondre creacions culturals i artístiques col·laboratives, assumint diferents rols, posant en valor el procés, per desenvolupar la creativitat, el sentit de pertinença i arribar a un resultat final.

SABERS

- Descoberta del clown, el mim i l'humor absurd com a formes d'expressió corporal i escènica, a partir de l'observació de l'espectacle i de les activitats proposades.
- Expressió i compartició d'emocions, sensacions i idees a través del cos, el gest, els objectes i el joc teatral.

SABERS

- Aproximació al clown, el mim, el circ i el teatre de l'absurd a través de l'observació de l'espectacle i de les activitats d'expressió corporal, joc escènic, imaginació i treball cooperatiu.
- Identificació dels elements escènics treballats a les activitats —cos, gest, mirada, silenci, objectes, repetició, sorpresa i espai— per comprendre com es construeixen les escenes de clown i de teatre de l'absurd.

SABERS

- Exploració del cos, el moviment, l'equilibri i la gestualitat com a recursos per comunicar idees, emocions i situacions escèniques, mitjançant activitats de mim, joc corporal, humor absurd i expressió individual i col·lectiva.
- Experimentació de tècniques bàsiques de les arts escèniques —mim, clown, manipulació d'objectes, repetició, sorpresa i joc simbòlic— per crear petites accions teatrals relacionades amb les activitats proposades.

SABERS

- Participació activa en processos de creació escènica col·laborativa assumint rols diversos en jocs de mim, clown, màgia, teatre de l'absurd, manipulació d'objectes i circuits d'expressió corporal.
- Valoració de les capacitats expressives, creatives i cooperatives desenvolupades en les activitats, reconeixent el cos, el gest, l'equilibri, la imaginació i l'escolta del grup com a recursos per comunicar emocions, idees i situacions escèniques.

ACTIVITATS

ABANS de l'espectacle

01 El clown

Objectiu general

Descobrir què és un clown i conèixer el seu món poètic, ple de gestos, humor i situacions absurdes.

Objectius específics

- Conèixer com és un artista clown.
- Aprendre que el mim serveix per explicar coses sense parlar.
- Entendre que l'humor absurd fa riure perquè passen coses inesperades.

Descripció

A l'espectacle hi surten tres clowns. Els clowns no sempre expliquen les coses amb paraules. També fan servir el cos, la cara, la mirada, els gestos i el silenci. Amb tot això poden fer riure, emocionar i explicar idees.

La mestra pregunta al grup:

- Sabeu què és un clown?
- Com va vestit?
- Com es mou?
- Fa riure d'una manera especial?
- Pot estar trist, content o enfadat?

Després, busquem informació sobre clowns coneguts. Podem parlar de Charlie Rivel, Tortell Poltrona, Harold Lloyd i Charlot. Alguns eren pallassos de circ i altres feien cinema mut.

També podem mirar imatges antigues de clowns o de Pierrot i observar com van vestits, com es maquillen i quina expressió tenen.

En grups de tres, ens disfressem i ens maquillem com si fóssim clowns. Podem inventar un maquillatge nou, però ha de recordar el món del clown.

Potencialitat

02

Durada

50 minuts

Agrupament

- Grups de 3 alumnes

Espai

- Aula

Material

- Crema de base
- Maquillatge blanc
- Llapis de perfilar negre

ABANS de l'espectacle

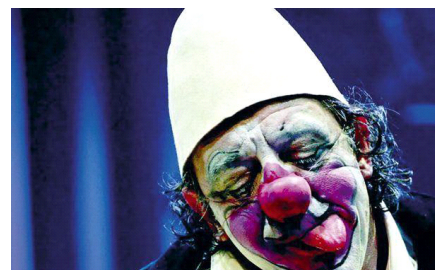
Descripció

Bessie McCoy. Font: Anònim (1900)

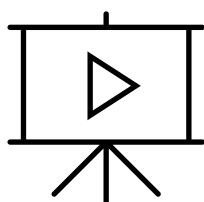

Tres clowns. Font: Henry Manuel (1900)

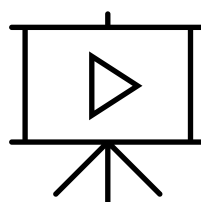

Tortell Poltrona. Font: Diario Clown

Després, cada grup prepara una escena breu. L'escena ha de tenir gestos, mim i alguna situació absurda o divertida.

Charlot Temps moderns (1936)

Tortell Poltrona Post clàssic (2014)

Tancament: Per acabar, fem una rotllana i parlem de l'activitat. La mestra pot fer preguntes com aquestes:

- com us heu sentit fent de clown?
- Us ha costat expressar-vos sense parlar?
- Què us ha fet riure?
- Heu descobert que una situació absurda també pot fer pensar?

Totes les respostes són importants i s'escolten amb respecte.

En aquesta activitat relacionem el fet creatiu i artístic amb el context històric, ja que l'evolució i els canvis en la figura del clown son evidents segons el moment vital dels artistes.

ABANS de l'espectacle

02 Dinàmiques de mímica 1

Objectiu general

Aprendre a fer mim per expressar idees, accions i emocions sense parlar.

Objectius específics

- Conèixer alguns moviments bàsics del mim.
- Representar accions i objectes que no hi són de veritat.
- Participar en jocs de grup amb el cos, la imaginació i el respecte.

Descripció

A l'espectacle *Triplette* els artistes actuen fent mim. El mim és una tècnica de circ que expressa idees amb el cos, la cara i les mans, sense parlar. Els gestos són moviments perfilats del cos, fonamentals en el mim. La cara, amb una ganyota, diu moltes coses sense paraules.

Amb aquests jocs, l'alumnat es prepara per entendre millor l'espectacle.

1. El joc de la mímica (25')

Seiem en rotllana. Un infant es posa al centre. La mestra li diu una paraula en secret. Pot ser un objecte, un animal, una planta o una acció. L'infant l'ha de representar només amb el cos i els gestos. La resta del grup intenta endevinar la paraula. Si és difícil, la mestra pot donar alguna pista.

El joc continua fins que tothom que vulgui hi hagi participat.

2. La flor invisible (15')

Per parelles, es proposa una dinàmica de mímica on l'alumnat expressi amb gestos i sense paraules, una emoció.

Un infant imita el gest de regalar una flor al company. La flor no existeix de veritat: és imaginària. L'altre infant rep la flor i expressa com se sent. Pot estar content, sorprès, tímid o agraït. És important fer servir la cara, les mans i el cos.

Potencialitat

01/03

Durada

100 minuts

Agrupament

- Grup classe
- Mig grup
- Parelles

Espai

- Aula

Material

No es requereix cap material

ABANS de l'espectacle

Descripció

3. El vidre transparent (20')

Imaginem que hi ha un vidre en posició vertical davant nostre.

Primer, un grup d'alumnes fa que les mans es recolzin planes sobre el vidre, representant la seva superfície. L'altre grup observa com a públic. Després, canviem els papers. Hem de moure'ns a poc a poc i de forma coordinada perquè el vidre sembli real.

4. El sopar imaginari (25')

Tot el grup s'asseu al voltant d'una taula llarga. Mengem i bevem, però no hi ha plats, gots ni coberts. Ens mirem i conversem sense paraules. Tot és mim. Hem d'imaginar els objectes i fer els gestos, pausadament, com si fossin reals.

Enregistrem un fragment de totes les propostes de creació i on tot l'alumnat es vegi representat.

El professorat, posteriorment, editarà un vídeo breu de caràcter documental que podrà compartir amb les famílies o a través del canal de comunicació que sigui més adient (plataforma del centre).

5. Tancament (15')

Per acabar, fem una rotllana i parlem de l'activitat. Es pot preguntar:

- Què ha estat fàcil?
- Què ha estat difícil?
- Com us heu sentit fent mim?
- Heu descobert que el cos pot explicar moltes coses sense paraules?

Recordem que l'espectacle també fa servir aquesta manera d'expressar-se.

DESPRÉS de l'espectacle

03 Dinàmiques de mímica 2

Objectiu general

Fer servir el cos, la imaginació i la creativitat per expressar-nos amb la tècnica del mim.

Objectius específics

- Descobrir què pot expressar el nostre cos.
- Practicar el mim i el moviment sense paraules.
- Entendre que l'humor absurd pot fer riure i també fer pensar.

Descripció

La mestra recorda algunes escenes de l'espectacle. En aquestes escenes, els clowns fan servir l'humor absurd. L'humor absurd mostra coses estranyes o inesperades. Ens pot fer riure, però també ens pot fer pensar.

En aquesta activitat treballarem dues idees de l'espectacle: l'ampolla voladora i el cos de goma.

La mestra ensenya com moure una canya llarga amb una ampolla de plàstic lligada. L'ampolla sembla que voli per l'espai. La mestra la mou amb molta cura i sense tocar fort ningú.

Els infants es reparteixen per l'espai. Han de moure's com si fossin persones molt flexibles, com si tinguessin el cos de goma. Quan l'ampolla passa a prop, responen amb el cos: es dobleguen, s'aparten, s'estiren o fan un gest de sorpresa.

L'objectiu no és competir. L'objectiu és jugar amb el cos, imaginar situacions i respectar l'espai dels altres. Tots els moviments s'han de fer amb calma i seguretat.

Tancament: Per acabar, fem una rotllana. La mestra recorda una idea important: el nostre cos és valuós i l'hem de cuidar. També podem crear idees noves quan juguem amb imaginació, escolta i respecte.

Potencialitat

01/02/03

Durada

50 minuts

Agrupament

- Grup classe

Espai

- Aula de joc
- Gimnàs

Material

- 1 canya llarga amb una ampolla de plàstic lligada

DESPRÉS de l'espectacle

04 Fem màgia!

Objectiu general

Expressar emocions a través d'un joc de màgia, el teatre i l'humor absurd.

Objectius específics

- Posar nom a les emocions que sentim.
- Compartir idees i sensacions amb el grup.
- Buscar maneres diferents d'expressar-nos.

Descripció

A l'espectacle hi ha una escena on els tres clowns, asseguts a la taula, fan trucs de màgia. Els objectes apareixen i desapareixen sense que sapiguem ben bé com passa. Això crea sorpresa i fa riure.

Per fer aquest efecte, fem servir una taula i una tela gran. La tela funciona com un teló. Quan el teló puja i baixa, podem amagar, canviar o fer aparèixer objectes.

Emocions per treballar

Amb aquest joc, l'alumnat pot expressar emocions com la sorpresa, l'alegria, la por, la vergonya o la curiositat. També pot explicar com se sent sense haver de parlar gaire.

Passos:

- Preparem l'escenari. Posem una taula llarga i una roba gran al damunt. La roba ha de tapar el que passa darrere la taula. (10')
- Quatre infants fan el joc de màgia. Dos d'ells es posen als costats de la taula i pugen i baixen el teló. (10')
- Els altres dos es posen darrere la taula. Quan el teló puja, canvien o amaguen els objectes. Quan el teló baixa, el públic veu el canvi. (15')
- Primer assagem el moviment del teló i el canvi d'objectes. Després, cada grup mostra el seu joc de màgia a la resta de la classe. En acabar, parlem de la sorpresa que ha creat el joc. (40')

Potencialitat

01/03

Durada

75 minuts

Agrupament

- Grups de 4 alumnes

Espai

- Aula
- Sala polivalent

Material

- 1 Taula llarga
- 1 Tela gran que faci de teló
- Objectes escollits pels infants.

DESPRÉS de l'espectacle

Descripció

Tancament

Per acabar, fem una rotllana. La mestra recorda que totes les emocions són importants. A vegades costa explicar què sentim. El teatre ens ajuda a expressar-ho d'una manera diferent. Compartir emocions ens ajuda a conèixer-nos millor i a crear vincles amb el grup.

DESPRÉS de l'espectacle

05 L'escola al revés

Objectiu general

Comprendre el teatre de l'absurd a través de la creació d'escenes breus, imaginatives i cooperatives que transformen situacions quotidianes de l'escola en accions inesperades, poètiques i humorístiques.

Objectius específics

- Identificar trets del teatre de l'absurd: situacions inesperades, repeticions, canvis de funció dels objectes, humor i poètica.
- Transformar una situació quotidiana de l'escola en una escena absurda i expressiva.
- Utilitzar el cos, el gest, la mirada, el silenci i els objectes per comunicar idees sense necessitat d'explicar-ho tot amb paraules.
- Treballar en grup respectant les idees dels altres i valorant l'error com a motor creatiu.

Descripció

L'espectacle que hem vist es construeix a partir de l'humor absurd. Explicuem que el teatre de l'absurd juga amb allò que sembla estrany, inesperat o sense lògica, però que sovint ens ajuda a mirar la realitat d'una manera nova. En aquest tipus de teatre, una cadira pot deixar de ser una cadira i convertir-se en un vaixell, una muntanya o un animal, una acció quotidiana es pot repetir fins que faci riure i un petit error pot transformar-se en una idea escènica molt interessant.

La mestra proposa imaginar una escola on tot funciona al revés: els llibres volen llegir els infants, les cadires no volen que ningú s'assegui, les motxilles tenen pressa per anar al pati i els llapis només escriuen quan algú els fa pessigolles. A partir d'aquesta idea, l'alumnat crearà petites escenes de teatre de l'absurd inspirades en situacions escolars conegudes.

Primer, en grup, es fa una pluja d'idees sobre moments habituals de l'escola:

- entrar a classe,
- passar llista,
- obrir la motxilla,
- escriure a la llibreta,
- anar al pati,
- fer fila
- recollir el material.

Potencialitat 01/02/03

Durada 90 minuts

Agrupament

- Petit grup

Espai

- Aula
- Sala polivalent

Material

- Objectes quotidians de l'aula: cadira, motxilla, llapis, llibre, goma, estoig, full en blanc, bata, etc.
- Targetes amb situacions escolars
- Cançó *El reino al revés* de Maria Elena Walsh.

DESPRÉS de l'espectacle

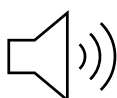
Descripció

Després, la mestra pregunta:

- Què passaria si aquesta situació deixés de funcionar com sempre?

Les respostes poden ser impossibles, exagerades o poètiques, sempre que es puguin representar amb el cos i amb objectes senzills. (15')

A continuació escolteu la cançó *El reino al revés*

L'alumnat es divideix en petits grups, escull una situació escolar i un objecte de l'aula. La consigna és transformar l'ús real de l'objecte i crear una escena curta, d'un o dos minuts, sense necessitat de fer servir gaire text. Han d'incloure tres elements propis del teatre de l'absurd: una repetició, un canvi inesperat i un gest exagerat o molt precís. Per exemple, una goma que es nega a esborrar i només balla, una cadira que sempre s'escapa quan algú s'hi vol asseure o un llibre que pesa tant que calen tres persones per obrir-lo.

Durant l'assaig, la mestra acompanya els grups amb preguntes senzilles:

- Què es repeteix?
- Quin objecte canvia de funció?
- On apareix la sorpresa?
- Com ho podem explicar més amb el cos que amb paraules?

Es recorda que no cal buscar una història perfecta sinó una escena que faci mirar una situació quotidiana d'una manera nova, divertida i una mica poètica. (30')

Finalment, cada grup representa la seva escena davant la resta de la classe. Els espectadors observen quins elements absurds hi apareixen i intenten identificar la situació escolar original. Després de cada representació, es dedica un moment breu a comentar què ha fet riure, què ha sorprès i quina mirada nova ens ha ofert l'escena sobre l'escola. (45')

Variants inclusives: es pot permetre que alguns infants participin com a narradors, responsables del so, observadors dels gestos o creadors d'objectes imaginaris. També es poden oferir targetes amb idees ja iniciades per ajudar els grups que necessitin més suport, com 'la pissarra no vol escriure', 'la motxilla està foradada' o 'el timbre està sord'.

Tancament: En rotllana, la mestra recupera la idea principal: el teatre de l'absurd no és fer qualsevol cosa sense sentit sinó canviar la lògica habitual per descobrir altres maneres de mirar el món.

L'alumnat comparteix quin objecte ha canviat més, quina repetició ha funcionat millor i què han descobert sobre l'escola quan l'han mirat 'al revés'.

A partir d'aquesta dinàmica d'expressió teatral, es tracten temes complexos com la construcció crítica del pensament.

DESPRÉS de l'espectacle

06 Les rialles aventureres

Objectiu general

Aprenentatge de destresa psicomotriu amb jocs d'equilibri

Potencialitat

01/03

Durada

90 minuts

Objectius específics

- Practicar jocs malabars de dificultat progressiva.
- Prendre consciència de les pròpies possibilitats corporals de moviment, força, agilitat i resistència.
- Interactuar amb els companys en situacions de joc amb dificultats psicomotrius.

Agrupament

- Grup classe
- Petit grup

Descripció

La mestra presenta el joc com una petita aventura de circ de l'absurd: les cadires s'han convertit en illes imaginàries i el terra és un mar invisible ple de bombolles. L'objectiu del grup és transportar, amb cura i coordinació, les 'rialles rodones' —pilotes petites o mitjons enrotllats— fins a la capsa final sense que caiguin a terra i sense perdre l'equilibri.

Es col·loquen les cadires formant un recorregut segur i separat, com si fossin petites estacions escèniques. Els alumnes, en petits grups, han d'anar d'una cadira a l'altra segons indiqui la mestra, sempre amb els peus a terra i sense enfilem-s'hi. A cada cadira hi ha un repte diferent: caminar de puntetes, avançar a càmera lenta com un mim, fer una reverència d'equilibrista, passar una pilota amb els colzes, transportar un mocador sobre el cap o quedar-se quiets tres segons fent una estàtua clown.

El joc té tres rondes de dificultat progressiva:

- A la primera ronda, l'alumnat, individualment practica el recorregut sense objectes, fixant-se en la postura, l'equilibri i l'orientació espacial.
- A la segona ronda, per parelles, transporta una 'rialla rodona' sense agafar-la amb les mans: pot anar entre els avantbraços, entre les espatlles o damunt d'un mocador tensat.

Espai

- Aula
- Sala polivalent

Material

- Cadires
- Cons o cinta adhesiva per marcar el recorregut
- Pilotes petites o mitjons enrotllats
- Mocadors de colors
- 1 capsa de cartró

DESPRÉS de l'espectacle

Descripció

A la tercera ronda, cada petit grup inventa una manera absurda i segura de desplaçar-se pel circuit i la representa davant la resta de la classe com si fos una escena breu de clown.

La mestra vetlla perquè el repte no sigui competitiu, ha de ser cooperatiu: no guanya qui arriba primer sinó l'equip que aconsegueix escoltar-se, adaptar-se al ritme dels companys i transformar els errors en petites troballes còmiques. Si una pilota cau, el grup s'atura, fa una ganyota clown i torna a començar des del punt anterior.

Variants inclusives: es pot reduir la distància entre les cadires, substituir les pilotes per objectes més grans i tous, permetre que alguns infants facin de guies de moviment o crear rols complementaris com músic, observador de l'equilibri, narrador absurd o ajudant de pista. L'activitat es pot adaptar perquè tots els infants participin segons les seves possibilitats motrius i expressives.

Tancament: En rotllana, la docent convida l'alumnat a explicar què els ha costat més:

- mantenir l'equilibri,
- coordinar-se amb la parella,
- controlar la força,
- esperar el torn,
- expressar-se sense paraules.

Es posa en valor que la destresa psicomotriu també implica atenció, imaginació, escolta corporal i respecte pels altres.

Finalment, cada infant crea un gest breu que representi la seva 'rialla d'equilibri' i el grup el repeteix conjuntament.

En aquesta dinàmica lúdica i expressiva, posem al punt de mira en qüestions importants sobre l'estat físic i anímic de l'alumnat.

© Arian Botey

Bibliografia i webgrafia

- Domínguez Vázquez, Cristina. Guichot Muñoz, Elena. Renau i Hammer, Lola. (2022). *L'Art d'emocionar en la infantesa : teatre i expressió en l'educació*. Neret Edicions.
- Fàbrega, Jordi. (2008). *Paraules sobre el mim*. Edicions de l'Institut del Teatre.

Per saber-ne més

Aquí trobareu recursos pràctics vinculats amb l'espectacle per enriquir les propostes pedagògiques:

- Carroll, Lewis. *Alícia al país de les meravelles* (1865). Obra útil per treballar mons il·lògics, transformacions, jocs de paraules i situacions absurdes. Existeixen diferents versions il·lustrades.
- Rodari, Gianni. *Contes per telèfon* (1962). Recurs literari molt adequat per a infants, amb imaginació, humor, situacions inesperades i joc amb la lògica.
- Rodari, Gianni. *Gramàtica de la fantasia* (1973). Interessant per al professorat, perquè ofereix estratègies per crear històries absurdes, poètiques i creatives.
- <https://sounddino.com/pt/effects/music-box/> plataforma de música on podeu trobar gran varietat d'arxius de so i de melodies de caixeta de música, com escoltem a l'espectacle, per acompanyar les activitats, amb el ritme pausat i la repetició de les notes.

Abans de tancar

El programa Anem al teatre disposa d'una pàgina web, en la qual hi podeu trobar tota la informació general sobre el programa, així com les guies didàctiques que es corresponen amb els espectacles.

Si us plau, no oblideu omplir l'enquesta d'avaluació que trobareu al web.

Les vostres valoracions, suggeriments i opinions ens ajuden a millorar l'oferta cada temporada.

Gràcies per venir al teatre

**Diputació
Barcelona**

Àrea de Cultura

**Diputació
Barcelona**

Àrea d'Educació